

ПРАВДА

Независимо общество въ Плъвнъ

ДАВА СЕ подъ наемъ
добрѣ разработенъ
находящъ се въ центра на гра-
да (да градското читалище) **ПА-
ВИЛИОНЪ**.

Споразумение при Цв. Г.
Бояджиевъ & С-ие комисионери
— Плъвнъ.

1 — 3

Извѣстявамъ

на почитаемитъ
плъвнски граж-
дани, че отворихъ

клопъ и депозитъ въ Плъвнъ, „Александровски“ площацъ, срѣщу паметни-
ка, отъ плетачницата на Георги Гадевъ & Ц. Ставески въ Троянъ, въ
който освѣнъ всѣкакви плетени из-
дѣлия и прѣжъ отъ мѣста вълна,
продаваме и плетачни машини „Бри-
тания“ отъ най-renomираната фабрика
Irmischer & Witte въ Дрезденъ, също
и шевни машини отъ най-голѣмата
фабрика въ Европа Дюрконъ & Ком-
пания въ Bielefeld по най-износни
цѣни за брой и срочни изплащания.

Безплатно обучение по пле-
тачеството.

Съ почитание: Георги Гадевъ.

1 — 3

ПЛЪВ. ОКР. ФИН. УПРАВЛЕНИЕ.

Обявление
№ 983.

Извѣстявамъ на интересуващите
се, че отъ 29 Февруарий т. г., 2
часа посѣтъ обѣдъ, въ кавцеларията
ми ще се произведе търгъ съ явно
наддаване, за огдаване подъ наемъ
дѣржавното пазбище „Дѣлбокъ ге-
ранъ“ — Канлъ Чешме“ — отъ около
1000“ декара, находяще се въ зем-
лището на с. Мечка, Никополска
околия, за врѣме отъ 1 Януарий
1908 г. до 31 Декември с. г. Над-
дававшего ще стане за цѣлото паз-
бище отъ поставената първоначална
цѣна 1300 лева годишно.

Залогъ за правоучастие въ тър-
гътъ се иска 50%.

Всички книжа и поемни усло-
вия могатъ да се видятъ всѣки при-
сутственъ день и часъ въ управле-
нието ми.

Всички разноски станали по пу-
бликация на настоящето обявление,
както и други разноски каквито биха
послѣдвали по сключване на контра-
кта и др. ще бѫдатъ въ тѣжесть на
наемателя на пасището.

гр. Плъвнъ, 28 Януарий 1908 г.

Плъвнски Окр. Финансовъ

Началникъ: Юр. Цвѣтковъ.

1 — 3

АКЦ. ЛИВОВ. ФАБР. „СВ. ГЕОРГИ“.

ОБЯВЛЕНИЕ № 21

Управлението на Акционерната
Пивоварна Фабрик „Св. Георги“
въ гр. Плъвнъ, извѣсява на интересуващите се:

1) Отъ 15 до 20 февруари
ще дава Буфера заедно съ градината
при фабrikата на търъл по доброволно
съглашение за срокъ отъ 1
мартъ до 31 декември 1908 год.
Помни съ условия могатъ да се виж-
датъ всѣкай денъ въ канцеларията
на фабриката.

2) Отъ 21 февруари до 1 мартъ
ще продава на търгъ по доброволно
съглашение, вкуломъ около 100 кола
конски боклуки (горь) събиратъ въ
продължение на три години, желаю-
щи го да купятъ могатъ да го
прѣгледатъ и надаватъ.

3) Фабриката има нужда отъ
двама разносачи на пиво, лица гра-
мотни, най-малко за една година, съ
прилична мѣсечна заплата. Гаран-
ция за длѣжността се иска 400 л.
Желающи да постъпятъ за такива
могатъ да подадатъ заявление до
управлението на фабриката още днесъ.

Плъвнъ, 8/II 1908 г.

Отъ управлението на фабриката.

По земедѣлското движение.

Появата на съществуващето сега
земедѣлско движение датира отъ
1899 год. — отъ Родославово врѣ-
ме. Физиономията, която имаше въ
началото си то съвсѣмъ не прилича на
тая, която днесъ има. Това дви-
жение тогава имаше за цѣль да се
противостави на единъ отживѣлъ
врѣмѣго си земедѣлски данъкъ —
десетъка, като мѣръше да се прѣ-
врѣне и въ една професионална ор-
ганизация на синдикална почва, ко-
гато сегашното такова съвсемъ въ
друга пътека е тръгнало — пътека
за образуването на съсловия — зем-
едѣлчески партіи.

Да измѣни тъй земедѣлското
движение физиономията си се дѣлжи
главно на обстоятелството, че нѣ-
колько амбицирани личности си зада-
доха за цѣль, чрѣзъ една необими-
слена дѣйност между селската маса,
да си създадатъ име, като радѣтели
за благото на земедѣлците само —

„на народа“ — защото тѣ биле 72%
отъ населението въ нашата таткови-
на. И дѣйствително, тая дѣйност —
раздвижване на земедѣлческата маса
за организиране въ съсловна партія
— намѣри подкрепа. Младежитъ, па-
и по-възрастнитъ селяни, като видѣ-
ха, че всички до сега управлявали
партіи малко сѫ се грижили за ико-
номическото подобреене на селската
маса, се повлѣкоха по демагогии!

на съ не стихнала амбиция во-
дители отъ движението противъ де-
сятъка и що годѣ успѣха да повиди-
гатъ населението, да почне да прѣ-
зира политическите партии и да се гру-
пира въ народенъ земедѣлчески съюзъ.

Програмата на тоя съюзъ по
икономическите си искания се до-
ближава до тия на лѣвите партии,
а по политическата си частъ е много
крайна. Его защо. — България е де-
мократическа страна, а като такава
сѫбинитъ ѝ трѣба да се наредятъ
отъ и за всички обществени слоеве.
Едно съсловие не бива да налага во-
лята и желанията си падъ другите.
А трѣба управлението у насъ да се
води по такъвъ начинъ, че да се до-
ставяятъ политически и икономически
блага за всички съсловия. Политиче-
ската боя въ тоя съюзъ е поставена
неумѣсто и тя, може би, ще стане
причина да се изгуби за извѣсно
врѣме и икономическата. Ако народ-
ниятъ земедѣлчески съюзъ застане
само на неу碌на синдикална нога,
той ще бѫде единъ мощнъ факторъ
за подобреене икономическото полож-
жение на земедѣлците.

Трѣба да се запомни отъ во-
дителите на тоя съюзъ, че има голѣ-
ма разлика между партия и син-
дикатъ: въ партіята влизатъ хора
съ еднакви политически убѣждения,
а въ синдиката — отъ една класа,
съ еднакви икономически интереси.
Оъ това становище като се изхода,
ще сѫ разбере, че земедѣлческото
движение въ кръга на синдикалностъ
да успѣе, а въ кръга на партійностъ
не ще мине много и ще зарѣже; защото въ земедѣлческия
дружби сѫ се напъхали за членове
хора отъ всички партіи, които щомъ
се явятъ партійните водители оти-
ватъ та ги улесняватъ и поддържатъ.
Но ако оставимъ току ѩо казаното
на страна и запитаме самия води-
тел на земедѣлческиятъ народенъ
съюзъ, какво понятие иматъ за сро-
дежа на обществата, на дѣржавата,
едва ли ще ни се отговори нѣщо
съвестно; — ще ни се каже: „Бъл-
гария е земедѣлческа (селска) стра-
на и народното събрание трѣба да
бѫде селско (да мирише на царвуълъ),
та да нисе облекчи положението“. Но
дѣржавата не се управлява само съ
царвули, а трѣбва и разбиранія.
Въ камаратъ сѫ нуждни умни, добри,
честни хора, прѣди всичко, че послѣ
царвули или галоши. Дѣржавата е
за всички съсловия!

Прочие, земедѣлческото дви-
жение, свѣдено на синдикална основа,
ще има по-голѣмъ успѣхъ и като
синдикатъ само ще може много повече да
налага исканията си, отколкото, като
партийна организация; а като тъй:
всички земедѣлци въ синдиката и
всѣкъ бѫлгарски граждани въ пар-
тията си!

Дано разума надѣлѣе дема-
гогиятъ!

**Изгледитъ на близкото
бѫдеще.**

Съ дохождането на властъ на
Демократическата партия, на бѫл-
гарската политическа аrena ставатъ
важни промѣни.

До като до властуването на
стамболовците, а особено въ по-
следните мѣсеци, всичко което не
участвува направо въ памятните
кражби и гешефи, бѫше опозиционно
настроено, до като политическата
арена представляваща два ясно раз-
граничени лагера — отъ една стана
правителството и отъ друга — цѣ-
лата опозиционна маса — днесъ ний
сме длѣжни да констатираме една
коренна промѣна въ разположението
на разните обществени групировки.

Настоящето положение все по-
вече и по-вече се избистря и въ
скоро врѣме ний ще имаме едно по-
ясно очертание сферитъ на влияние
на отдѣлните политически партии.

Ние, обаче, отъ сега още можемъ
да габѣлѣжимъ въ общи чер-
ти контурата на близкото бѫдеще.

Управляващата днесъ партія за-
почна съ разрѣшението на учител-
ски и университетския въпроси.

Тука тя задоволи напълно всич-
ки демократични елементи у насъ.
Радикалъ-демократитъ и социалисти-
тъ нѣмаха какво да кажатъ противъ
начина по които получихи своето раз-
рѣшение тѣзи два жизнени за демо-
кратията въпроси. А това сѫ еле-
ментигъ на крайната лѣвица, които
обикновено твърдѣ мѣжно се за-
доволяватъ.

По нататъкъ ние имаме при-
знаца, че дѣйствително новото пра-
вителство ще продължава съ мѣро-
приятия, които не могатъ освенъ да
получатъ санкцията на крайните еле-
менти. Но такъвъ начинъ ний пре-
ставуваме на едно положение при кое-
то новото правителство не намира не-
каква опозиция отъ страна на тъй
нареченитъ крайни елементи.

Или съ други думи констатира-
се единъ негласенъ блокъ за бѫл-
гарските демократични сили.

Това е едната страна на поли-
тическата аrena.

Да видимъ, кои останаха на
противната.

На първо място ние намираме
„огромната“ народна партія, огромна
въ своята безгледностъ спрѣмо но-
вото правителство.

Въ послѣдно врѣме у насъ заин-
тересувани кръгове се стараятъ да
внушатъ убѣждението, че тази пар-
тия била най-многочислена. Това е
огромно заблуждение. Но затова другъ
път ще имаме случая да се из-
кажемъ.

На второ място въ веприятел-
ския лагъ слѣдватъ прогресисти-
тъ, които правятъ опозиция само за-

Читалище "Съгласие"
Плъвнъ, 8 февруари 1908 год.

Издателъ — Н. Г.
Администрация въ "Правда" —
Абонаментна цѣна 4 лева годишно.
странство 8 лева.

Единъ брой 10 стотинки

За обявления по споразумение

щото съ далечъ отъ властта, послѣ радослависти и тончевисти.

Погледнете тази картина!

Пона любувайте се! Его вие виждате: свѣщогасието въ Бѣла-слатина, моралното влияние, сопаджийскиятъ десятъкъ, гаилитъ вагони, държавния сѫдъ и пр.

Ето, това е то, разположението на силитъ въ противния лагеръ.

За Стамболовщината и не помѣнуваме тя въ мѣртва за сега и нещо има нѣкакво значение за близкото бѫда.

Ето това е въ общи черги картина на близкото бѫда. Това е разположението и състава на неприятелските сили въ предстоящата избирателна война.

На чая страна е вѣроятната побѣда?

За това идния путь.

По университетския въпросъ.

Университетския въпросъ, който отъ година врѣме тѣй маого трѣвожеше нашата мислеща интелигенция е вече разрѣшенъ.

Рухъ на инатъгъ, духъ на демократичностъ лѣжа и борбата се свѣрши.

Студентътъ прииждатъ отъ ония мѣста, дѣто грозната реакция съ войнишкия щикъ и стражарската саба бѣше ги прогонила. Врѣщатъ се пакъ прѣ подслона на свояти *alma mater*. Заживѣватъ отново съ своиъ младежки пориви и мечти въ отечеството си, което има нужда отъ тѣхъ и тѣхния гласъ.

Оня „студентски клубъ“, одѣто излѣзе идеята за свирката; мѣстото дѣто се спорѣща мнѣнието на младите и бѫдещи идеалисти; мѣстото дѣто излиза първите искри за добра инициатива и смислена акция, скоро ще разтвори врати. Тамъ подъ ликоветъ на Богева, А. Дека, Каравелова, нашето студенчество въздушено отъ добигото, ще се счете гордо, че е могло да даде нѣщо за академичната свобода.

А нашето професорство. То е вѣче при правоветъ на свояти аудитории, които напуснаха за една коледна ваканция отъ година врѣме. Ония учени, които съ гордостъ красягъ странниците на вашите първи и най-добри списания, ония автори, които въ периода на досегашната си дѣйностъ много дадоха на българската наука, ония, които съ достойно сѫ заслужили вниманието на чуждия ученъ свѣтъ, отново сѫ облечени въ професорска мантла и готвятъ се да напѣстягъ свояти питомци.

Ахъ, какъ бихме желали да бѫдемъ зрители на оня милъ моментъ, когато старите съденти тихо и съ трѣпетъ очакватъ първите скажки на своя професоръ!

Наистина, моментъ тѣржественъ, скътъ. Моментъ, когато радостта се краси съ слези. Моментъ, когато веселото и тѣжното мѫжно се дѣли...

Ако при този моментъ обѣрнемъ погледъ назадъ и видимъ, че гори професорството и студенчество ще се съгласимъ, че студенчество за служава похвала. То се дѣржа добре, не по злѣ отъ професорството, което се съглася и помиря съ мисълъ дори да жертвува другари.

И вѣрно, професорството съ ми-

налото си и първия си позивъ не ни се показва ясно съ демократично настроение. Чакъ съ вториятъ си позивъ, когато обсюютелствата се стекоха така, че го караха да вземе сигурна, смѣла крачка напрѣдъ, то се демократизира и изпъкна тѣкмо такова, каквото трѣбваше да бѫде, за позиции, каквито нему приличатъ.

И ако преса и обществено мнѣние дѣто този моментъ говори нѣщо по университетския въпросъ то е само за бруталния начинъ на затваряне университета и разгонване на студентътъ. Огъ девя, когато излиза втория позивъ всички подържатъ професорството за ония идеи, които подхвани. И отъ този моментъ вече професорството съ дѣгойвото си дѣржане даде примѣри на характерностъ и воля.

А студентството. Добръ си спомняме събитията, които послѣдваха затваренето на университета. Да не прицѣняваме датата 3 януари, а да дойдемъ до оная шумна и рѣшителна манифестация на Ивановъ девъ минала го година, когато изъ Софийския улици цѣли ескадрони българска кавалерия разгонващи българското студенчество. Нека си спомнимъ какъ стана и бѣгството му къмъ европейските университети. Бѣзъ паспортъ, безъ нужното количество пари, всѣки гледаше да прѣоконе границата и да се отзове въ Бѣлградъ, дѣто секретаря на едно отъ агенствата бѣ съ ухитрилъ да продава паспорти на цѣва, които му донесе добре сумица.

Едно хилядно изселване, едно бѣгство отъ хора, между които имаше крайно бѣдни, скърнили на двѣ на третъ нѣкоя полица за еготина съва, много нѣщо ни говори. То е симпатично и като си помислимъ, че ония които се изтезаваха съ мизерията, бѣха първи които отказаха да постъпятъ въ „новия университетъ“, за да слушатъ мънканията на „професоръ“ Боби и „Чифъ-тека“ на „професоръ“ Т. Баковъ, струва ни се, че трѣбва да признаемъ и усъдеватъ хирактеръ. За нека не имъ откажемъ и воѧ, като си спомнимъ интернирането по четиригътъ края на България, ловътъ на студенътъ, учащътъ и каза мънкия же вѣтъ.

Напоконъ ще речемъ, че нашето студенчество направи много. Тъ дѣди може да пригендира, че изнесе на вѣтъ си бorbga. Нека професорството прицѣпи добръ всичко и не забравя, нека гледа щото бѫдещъ да донесе на професори и съденти трайна и искрена близостъ. Единъ и другите заслужаватъ вашиятъ сърдечни привѣти!

Послѣдното си и първия си позивъ не ни се показва ясно съ демократично настроение. Чакъ съ вториятъ си позивъ, когато хигиенистъ може да прѣприеме за опазване здравето ни. Затуй и вий виждаме въ послѣдните десетки години, когато животътъ на човѣка стана много труденъ, да се развива съ бѣрзи крачки прѣупрѣдителната медицина. Но понеже живота на човѣка е общественъ и индивидуаленъ, то и прѣупрѣждаването отъ заболяване става отчасти отъ обществото или неговите прѣдставители, общественистъ власи, отчасти отъ неговата лична воля. На друго място сме се спирали подробно върху голѣмого значене на обществената прѣупрѣдителна медицина, или както казватъ санитарна администрация. Тукъ искаемъ да подчертаемъ не малкото значение за здравето на личното, индивидуалното прѣупрѣждаване.

Много хора знаятъ достатъчно какъ трѣбва да пазятъ здравето си, при все това не могатъ още да изличатъ лоши навици, които иматъ отъ дѣтичество и които разстройватъ цѣнното за тѣхъ здраве. Мнозина не могатъ да се противопоставятъ на тия същите лоши навици идящи отъ срѣдата на по-старото поколение, което не е така, като настъ, въспитано да пази здравето си. Между тия навици съгъ и голѣмиятъ, врѣдните навици, да се съвѣтваме съ лѣкаря, когато болесътъ ни свали на лѣгло. У насъ още продължава да се практикува медицината, както вавсѣждѣ е било прѣдъ стотина години. Искамъ да кажемъ, че болниятъ попитватъ лѣкаря за нѣщо, когато вече не могатъ да се дѣржатъ на краката си. Истина е, че не малко сме и пий лѣкарятъ виновни, дѣло малко сме работили за разпространение на хигиенически познания у населението, та да знае то да пази здравето си. Но пъкъ и тия, които сѫ вече придобили известни хигиенични познания, осъвѣнъ че рѣдко ги прилагатъ, до колкото е възможно, въ живота си, но и често пропускатъ вай-благочиянското врѣме за излѣкуване, когато заболѣватъ.

Всѣки лѣкаръ е оплаквалъ нещастни случаи, които се дѣлжатъ именно на това тѣй неизвѣрѣено отнасяне до него за излѣкуване. Нашето общество е достатъчно зрело вече за да разбере, че медицината, макаръ значително развита наука, може да възвѣрѣе изгубеното здраве нако му, ако врѣмего затова е вече безвъзвратно прѣминало. Лѣкарътъ къмъ прилага тая наука, не е съ нѣкаква свѣрхътвърдна сила за да може въ всичките случаи да побѣди болѣсъта. Такова вѣрване въ него е съществувало въ отдавнашни врѣмена и сега още съществува у непросвѣтени маси. Но сега всѣкой вѣчѣтъѣба да разбере, кога и колко може да очаква помощъ отъ медицината. Медицината е сила, тя много е на прѣдана, но ний не трѣбва да искаемъ отъ нея повече отъ туй, което тя може да ни даде. А тя може да ни даде помощъ си, съ полза за нашето из убено здраве, когато на сврѣме я потърсимъ.

Има хора съ слаба тѣлесна конституція, които се нуждаятъ отъ лѣкарски наставления, не само когато заболѣватъ, а много по-рано, за да си пригответъ добра защита, при критическо състояние. Има други, още отъ дѣца, малокрѣвни, които иматъ нужда отъ медицински съвѣти, за

едно нормално развитие. Има дѣца скрофулозни, прѣрасположени за известни заболявания, или носители на родителски наследствени болести, на които трѣбва много отрано да се обѣрне внимание. За всичките тия лица които се събѣтъ обикновено за здрави хора, прѣупрѣдителната медицина, приложена отъ лѣкаря, може да стори голяма полза. Д-ръ С. Спасовъ.

Единъ забравенъ дѣлъ.

Много прѣстѣжленія се вършатъ върху грѣшната земя. Вършатъ се тѣ огъ малки и дребни хорица, вършатъ се отъ едри и круши (като повечето отъ наши дѣржавица) личности, разбира се, по-наедро; вършатъ се тѣ най-сети и огъ цели общества. И ако за първите сѫществуватъ цѣла мрѣжъ отъ скълища, ако за вторите повѣкога се формира „дѣржавенъ сѫдъ“, то единичната съризи и безприсъстенъ сѫдия за постѣдните се явява историята*. Тоя сѫдия не бѣрза, въ повечето случаи, той издава свои гости присъди слѣдъ цѣли десетки, но за това пъкъ тия присъди сѫдятъ и строги и беззападионни. Заклеймени сѫдия отъ този сѫдия прѣстѣжници (обществени организации или тѣхни водители) се развеждатъ отъ поколѣніе на поколѣніе, а позоръ имъ се рисува върху фамилиите на тѣхните потомци.

Тѣзи мисли ни дойдоха въ ума, когато въ свиканото отъ дружеството „Съгласие“ събрали по въпроса отваряне гимназии, нашия съгражданинъ г. К. Вълевъ, между другото прочете два исторически документи, които ще обосноватъ вай грозния обвинителенъ актъ противъ плѣненци, ако тѣ наврѣме не се сътъятъ да изпълнятъ единъ свой доска останалъ дѣлъ.

Единъ кратъкъ отчетъ за съналото въ това събрание ще ни даде най-ясна прѣдстава за положението на третирания въпросъ, който безспорно е единъ отъ най-живенинъ въ градъ ни въпроси.

Събралиятъ се отъ нация съгражданинъ г. П. Симеоновъ, който слѣдъ и нѣколко вѣжителни думи, покани да вземе мястото си първия референтъ по въпроса — г. Кертевъ. Съ сравнителни статистични данни на тѣха, г. Кертевъ изѣкна и обясна положението, че градътъ Пловдивъ (достигналъ вѣчѣ до положението на цървосечененъ градъ) окръжътъ му който е единъ отъ вай-голѣмъ и богати окръзи, въ образователно отношение сѫ останали между посъдътвѣ.

Слѣдъ него думата се даде на г. Вълевъ. Съ историко-статистични данни, той изѣкна, че градътъ ни е единъ отъ най-бѣрзъ развиращи се въ България градове. Огъ 11 хиляди жители въ 1881 г. той сега се е обѣрналъ въ градъ съ повече отъ 22 хиляди — нараства, което е рѣдкостъ не само за България но и за индустриталнѣ дѣржави. Само София, като той, е успѣла прѣзъ това врѣме да се приближи и до утреяване, но, добави той, ако покрай други си благоприятни условия Пловдивъ добиеше и прѣимущество на една сгодица, той може би щѣше и да се уಡесетори. Особено силно впе-

* Тукъ се говори за научната, критична история, а не за меморандъ на съвѣтници, които често се титулуватъ съ сѫдото имъ

чатление произведе съобщението му, че прѣз 5 тѣ години, които раздѣлятъ посѣдните прѣброявания (1900 — 1905 г.), градътъ ни съ бѣзото си растене е надминалъ всички градове въ България. До като София и Варна сѫ нарастли съ по-малко отъ 6%, Пловдивъ съ 6.9%, Русе съ по-малко 3½%, а останалите гимназиални градове сѫ или замръзвали въ своя растежъ (Сливенъ, Видинъ, Разградъ) или дори намалѣли (Шуменъ, Свищовъ, Габрово, Търново) — нашия градъ за сѫщото врѣме е нарастналъ съ повече отъ 10½%.

Всичко това бѣ прѣдослагачно да обоснове необходимостта отъ мжжка и дѣвическа гимназии въ града, щомъ като такива сѫ дадени дори на маловажни и занадащи градове. Но въпросътъ е ималъ и своята морална страна, тойто наложи немедленото разрешение на въпроса за отварянето на мжжката гимназия. Съмалко, но силни и изпълнени съ чувство, думи той изтъкна особеното значение на онай велика драма, която прѣди 30 год. се е разигравала около Плѣвенъ въ продължение на 5 мѣсѣци. „Тукъ, каза той, се рѣшаваше и рѣши сѫбдата на цѣла България. При все, че Царградъ бѣше още тѣрдѣ далечъ, при все че 3/4 отъ България бѣше въ турски рѣцѣ, всички считаха вече България за освободена. Самъ царътъ-освободител, който цѣли 5 мѣсѣци обиколилъ около Плѣвенъ, скете за свършено своето велико дѣло и затова, сїѣдъ като се порадва нѣколко дни на своите успѣхи, той си отложува обратно за Русия“.

Слѣдъ това той прочете нѣколко писъжи изъ благодарителния адресъ, който плѣвенските граждани сѫ поднесли на Царя-Освободителя на 2/XII 1877 г. (напечатанъ въ „дневника на Царя-Освободителя“ отъ Чичаговъ). Авторитетъ на този адресъ, скрѣпенъ съ 101 подписи, въ по-голѣмата си част не сѫ вече между живитѣ, а останалите бѣха забравили за неговото съдѣржание. Пасажитѣ, въ които се казваше: „ние (плѣвенски граждани) съ 5 мѣсечнѣ си страдания при обсадата на града, добихме право да стоимъ начело на бѣлгари. народъ при изразяване неговитѣ чувства на дѣлока признательност“ и посѣдѣ: „... рѣшихме да си построимъ гимназии, и просимъ позволение да я именуваме съ свѣщенното за всѣки бѣлгари имѣ на В. ше Величество“ — „Александъ II — Царь-Освободител“, произведоха своя ефектъ.

Той адресъ, завърши г. Вѣлевъ, запълни най-сѫтлата страница въ историята на града ни, но въ сѫщото врѣме той ще се обѣрне въ вай-грозния документъ противъ плѣвенци, ако даденитѣ въ него обѣщания не се изпълнятъ. Той ще поткрѣпи грозната прѣжда формулирана отъ Музаферъ-паша и Талишъ-бей въ тѣхната „отбрана на Плѣвенъ“ прѣведена на нѣколко езици. Въ нея, пакъ поради неутѣржание на даденъ честна дума, плѣвенци се заклеймиватъ като негодай и лжци.

По нападъкъ, той направи едно изложение върху започването на великото гимназиално здане въ 1884 г. и прѣустановяването на работата поради Срѣбъско-бѣлгарската война. 9 августъ отъ своя страна доведе онай 8 годишнъ режимъ, кой-

то между другото се характеризира съ грозно русофобство. При този режимъ, сѫтлата память на освободителя се поруга, като върху сѫщите основи, въ които тѣржествено се положи акта на „Александровска гимназия“ заедно съ собствено-рѣчно, отъ освободителя подписаното разрешение издигнаха днешното лозарско-овоощарско училище. Сѫтлотатството продължава и днесъ, като въ Александровската гимназия се оставатъ да се разхождатъ 20 — 30 лозари и овощари, а 600-тѣ гимназисти на града се завиратъ по частни къщи.

Въ заключение той направи слѣдното прѣложение:

Да се избере една 5 членна комисия, която да издѣйствува отъ наѣдните власти:

1) По случай празника отъ 30 годишнината отъ освобождението на България — 19/II т. г. Плѣв. мжжка VI класна прогимназия да се прѣименува въ Плѣв. мжжка гимназия „Александъ II — Царь Освободител“, като съ това се прѣдѣши и въпроса за отварянето на VII класъ.

2) Лозарско-овоощарското училище да се прѣмѣсти, временно или за винаги въ пѣмѣщенето на дѣвическа прогимназия; посѣдната да се прѣмѣсти въ строеното за нея училище „Мария Луиза“, Александровската гимназия да се даде на гимназистите.

3) Отварянето на дѣвическа гимназия.

Слѣдъ непродължителни разисквания, въ които се подкрѣпи горното прѣложение — присѫжи се къмъ избора на комисията.

Тѣй поставеътъ въпросътъ съ моралната си страна, той ангажира вече чесъта не само на плѣвенци, но и на всички бѣлгари и ние не се съмѣваме, че рѣшенията на това събрание ще бѫдатъ въ близко врѣме реализирани.

ХРОНИКА.

Ревизия на общината. Огънѣколко дни въ градътъ на прѣбивава финансознѣтъ ревизоръ, г-нъ Мѣтевъ, изпратенъ отъ финансово министерство, за да ревизира паричните операции по общински библиотечни книжки.

Г-нъ ревизора до колкото узахме, си е зѣдалъ трудъ да направи една обстойна ревизия върху приходъ и разходъ на общината ни, която отъ редъ години не е ревизирана.

Задължено е да се видятъ переносните на общинаригъ, а такива по всички вѣроѣти съ има, желателно е щото гражданитѣ, които разполагатъ съ данни за нѣкакви злоупотребени суми и онви, които сѫ ощетени съ неправилно или повгорпвато суми да се явятъ при ревизоръ, за да го улеснятъ въ работата му.

На 9 тогото учителитѣ и учениците отъ тукашната мжжка прогимназия ще дадатъ литературно-музикална вечеринка, прихода отъ която ще бѫде за въ полза на бѣдни ученици отъ прогимназията.

Като се има прѣдъ видъ цѣль-

та съ която се дава тая вечеринка, желателно е, да бѫде посѣтена тя колкото се може повече.

Мѣстното бюро на демократическата партия на 2 и 3 того направи първиятъ си анстракционенъ излѣтъ. Раздѣлени на три групи членове на това бюро обходили по нѣколко села, кѫдето биле приети добра.

Политическите обиколки сѫ добро, народополезно дѣло, но тѣ не трѣба да се вѣршатъ само когато дойдатъ изборите, а трѣба да се вѣршатъ всѣкога и по-чащесто. Само съ такива обиколки ще може да се вѣзпи политически добрѣ нашата селска маса. Иначе тя ще бѫде винаги недовѣрчива и ще се увеличи отъ демагогиите за съсловна партия.

Народняшкото събрание. На 2 того мѣстното окр. бюро на народната партия бѣ съзико съпартизиранъ си на събрание, въ което имъ се говори за повелението, което трѣба да се държи отъ тѣхна страна спрямо днешното правителство. Пристигаха около 200 души. Имаши хора и отъ други партии.

Народняшката вѣзвулница, която винаги е бивала било въ печать, било въ събрание на първо място, че отсѫши и тукъ. Но адресъ на новото правителство се казаха толкова много и лоши, незаслужени, качества, които по изобилност надминаха заслужените такива у стамболовистите.

Мѣстната стамболовщина на 3 того вече свали траура си по случаи скъпата загуба на властъта и имъ изборъ на бюро, придруженъ отъ единъ банкетъ, на когото присѫствували кадъра на стамболовската партия тукъ и боевата имъ свита — шайкаджийтъ.

Отъ нѣколко избиратели отъ Тучепишката община, плѣвенско, сме замолени да поднесемъ на вниманието на г-нъ Плѣв. окр. управител, слѣдъто тѣхно искане:

Да се прѣгледа изборната прѣписка на тѣхната община и се прѣвѣри: 1) ималъ ли е основание бившиятъ окр. управител, г-нъ В. Карадамановъ, да не изпълни зададеното отъ Плѣв. окр. сѫдъ опредѣление № 1015, като е отредилъ да подгласникъ съ заповѣдъ № 490 Петко Геновъ, който има по-малко гласове отъ Хр. Иванчовъ, когато последниятъ е опредѣленъ отъ съда и 2) ако не е ималъ основание, да се подведе подъ отговорност отъ респективната за случаятъ властъ.

Отъ с. Бѣлгежъ, Плѣвенско, се получи въ реда цията оплакване, че кметъ на това село се отнасятъ прѣнебрѣжително спрямо уредбата на горската и селската военна стража. Ако това съобщение е вѣрно, желателно е, г-нъ кметъ да се погрижи да отстрани тая аномалия въ общината му, за да не се излагатъ на опасностъ живота и имота на съселяните му.

Д-писника памира, че нѣколко убийства прѣвѣме кметуването му отъ 3 — 4 години насамъ се дѣлжали на неуредиците по сграждата въ селото въобще.

Въ недѣля на 3 тогото, въ съмна на Плѣв. общебр. дружество „Съгласие“ се състоя общегражданското събрание, за което въ миналия

брой прѣдварително съобщихме. При все, че въ сѫщото врѣме бѣха свикани събрания отъ окол. учит. д-р-во и радикалъ-демокр. организация, пакъ това събрание бѣше добре посѣтено. Съ два кратки реферати бѣ обоснованъ въпросътъ за необходимостта отъ мжжка и дѣвическа гимназии въ Плѣвенъ. Слѣдъ непродължителни дебатириания, които само подкрѣпиха заключението на референтъ, събранието единодушно рѣши, че разрешението на тия въпросъ е валежащо и избра една 5 чл. комисия измежду пай-виднигъ граждани, на която възложи да работи отъ тѣхно име за бѣзото му разрешение отъ надѣлните власти. Въ комисията влизатъ слѣдните плѣвенски граждани: Г. Г. Д-ръ Наковъ, Илия Тонковъ, Д-ръ Спасовъ, Пар. Ханковъ и Ламби Петровъ.

По габровската срѣща. Въ редакцията посъши едно писмо, подписано отъ г-нъ Мутафчиевъ, отъ името на габровската колония, съ което се даватъ нѣкои свѣдѣния за прихода и разхода на габровската срѣща, за която се писа въ бр. 9 на вѣсника ни. Съ смѣтката, която ни се прѣстави нищо печти се не опровергава, напротивъ, по косвенъ начинъ се подтвердждава писаното тогава за тая срѣща. Прихода е прѣставенъ въ подробностъ съ цифри, а за разхода се посочва само кѫде и за какво е извѣренъ безъ да се даватъ съ цифри разходните пера.

Въ нашия градъ продавачи тѣ на хранителни продукти се прѣдължаватъ да обвиватъ въ нечисти и оплескани хартии и такива продукти, които не се варятъ или пекатъ, а се ядатъ, както сѫ купени. Малко по-вече грижа и внимание да се упражнява отъ общинските власти и гражданитѣ нѣмаше да бѫлъ излагани на тая неприятност и опасностъ за здравето имъ.

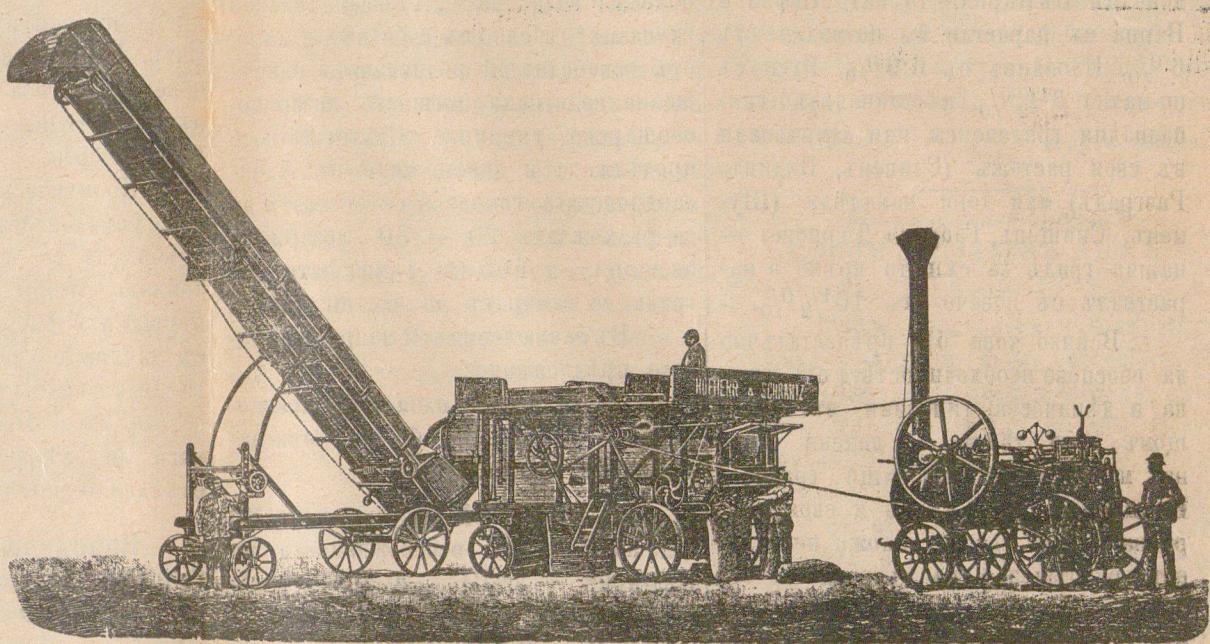
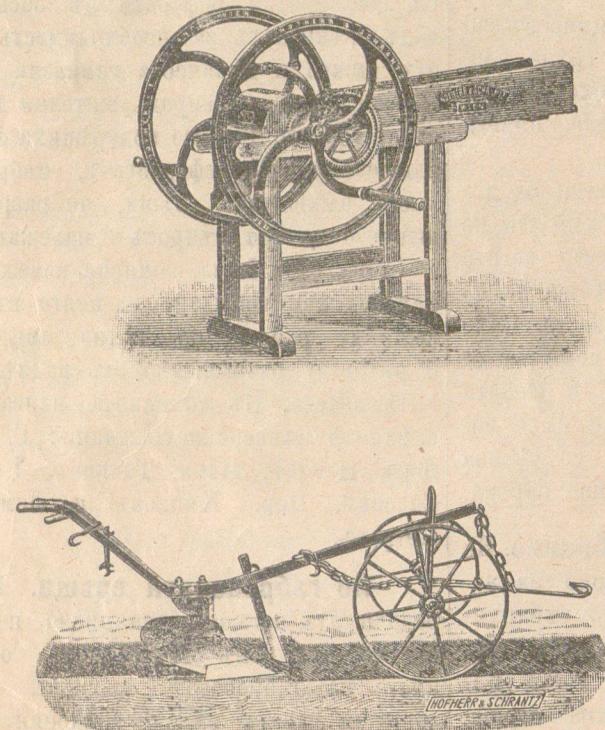
Никакви употребявани веднажъ хартии не трѣба да се допускатъ за свиване на хранителни продукти, за да се разнасятъ заразителни болести. Огъ друга страна гражданитѣ трѣба сами да се приучатъ да не приематъ никога хранителни продукти въ употребявани хартии. Така ионе съзнателните не ще се излагатъ на заразяване.

Увеличение на нар. прѣдставители. Съгласно резултатите отъ посѣдното прѣброяване, въ България за въ бѫдеще ще се избиратъ 203 народни прѣдставители — 12 повече отъ колкото бѣха напосѣдъкъ. Увеличението е станало въ нѣколко гъстонаселени окрѣзи. Въ Плѣвенскиятъ окрѣгъ ще се избиратъ 3 души повече, отколкото сегашните и то по единъ повече: за Плѣвенската, Ловешката и Никополската околии.

Прѣмѣстено книгоиздателство. Чомолени сме да съобщимъ, че отъ 1 този мѣсецъ книгоиздателството „Буревѣстникъ“ е прѣмѣстено въ София, кѫдето и трѣба да се адресува всичко относящо се до него отъ редакционенъ и административенъ характеръ.

Книгоиздателството обаче, и за напрѣдъ ще има свое прѣдставителство въ града ни, което ще продължава да извѣрши всички функции отъ търговски и административенъ характеръ.

БР. Е. ПЕНКОВИ - ПЛЪВЕНЪ.

Прѣставителство и складъ за земедѣлчески машини

отъ фабриката HOFHERR ET SCHRANTZ - Виена - Будапеща.

Цѣноразписи при поискване изпращаме безплатно.

ОЧАКВАМЕ ПОРѢЧКИ.

Въ книжни маг. зинъ

"НАДЕЖДА"
пристигна нова партида ноти: за цигулки, китари, мандолини, пиана, пианини, цитри и др.

СЪОБЩАВАМЪ, че продавамъ слѣдующите имоти:

1) **КЖЩА** съ дворъ 500 кв. м. — VII кварталъ и
2) **ДВА ДЮГЕНИ** — на главата улица. Ш кварталъ.

Желающите да ги купятъ нека се отнесатъ до мене.

Плѣвенъ.

Съ почтъ:

3—3

КЖНО НЕТКОВЪ.

ТЪРГОВСКИ МУЗЕЙ

гр. Плѣвенъ

и

БАКАЛСКИ СКЛАДЪ

при гра Каменецъ

на

З. К. МАВРОДИЕВЪ.

Извѣстявамъ на поч. клиента, че на гара Каменецъ въ собственъ построеното ми здание отворихъ складъ на разни бакалски стоки, дървенъ строителенъ материалъ, земедѣлски сѣмена, машини и пр. каждъто околнитѣ селски бакали ще намѣрятъ добра, чиста и на смѣтка стока. При това пътниците ще намѣрятъ винаги при добра обстановка, стая за спане и гостилница.

Съ Почитание:

4—4

З. К. Мавродиевъ.

Обявления отъ I Плѣвенски Финансовъ Бирникъ по испълъ дѣла.

Обявление Н-о 133.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Тана Г. Цанкова отъ с. Г. Дѣбникъ за закъснели данъци на сума 62 лева 50 ст. по испълнителния листъ № 4721, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. М. Трѣстеникъ въ мѣстността „Кокковъ гарансъ“ отъ 11 декара 4 ара при съсѣди: пътъ, И. Николовъ, П. Славчовъ и Ячо Младеновъ оцѣнена за 180 лева. 2) Нива „Дѣр. пътъ“ отъ 10 декара 3 ара при съсѣди: Г. Петроновъ, Хр. Тишовъ и Милю Тачовъ (оценена за 150 лева. 3) Нива „Бузова бръстъ“ отъ 9 декара 5 ара при съсѣди: Ив. Бузовъ, М. Шъчовъ и Т. Панталѣевъ оцѣнена за 140 лева. 4) Нива „Сухия гарансъ“ отъ 6 декара 4 ара при съсѣди: Ев. Цвѣтковъ, К. Пегроновъ и Ив. Бузовъ оцѣнена за 80 лв. 5) Нива „Воденъ пътъ“ отъ 10 декара 2 ара при съсѣди: П. Георгиевъ, пътъ, Лазарь Цвѣтковъ е Ц. Ерсениевъ оцѣнена за 150 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сѫдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви въкъ и налададе 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подири това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подири изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно сърху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.
Дѣло № 1158/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление Н-о 134.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Тана Г. Цанкова отъ с. Г. Дѣбникъ за закъснели данъци на сума 62 лева 50 ст. по испълнителния листъ № 4721, издаденъ отъ I Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Гор. Дѣбникъ въ мѣстността „Субъели“ отъ 16 декара 7 ара при съсѣди: Мичо Грамовъ, Илчо Цѣловъ, Хр. Ганчовъ и пътъ оцѣнена за 334 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Сѫдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви въкъ и налададе 5% проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подири това присъственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подири изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно сърху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающите да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло № 1089/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 136.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Тана Г. Цанкова отъ с. Г. Дѣбникъ за закъснели данъци на сума 290 лева 90 ст. по испълнителния листъ № 2732, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Гор. Дѣбникъ въ мѣстността „Шосето“ отъ 12 декара при съсѣди: Вълчанъ Нено Т. Бомболя, Тодоръ Д. Кацарски, Ив. Н. Коларовъ и шосе оцѣнена за 240 лева. 2) Ливада въ мѣстността „Крирова“ отъ 11 декара 2 ара при съсѣди: Ив. В. Ветовъ, Нено Т. Бомболя, Н. Лаковъ и Радю Николовъ оцѣнена за 224 лева. 3) Ливада въ мѣстността „Чемериковъ поляна“ отъ 3 декара при съсѣди: Тодоръ В. Койнарски, Петко Бутовъ и Нено Т. Бомболя оцѣнена за 60 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Обявление № 135.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 21 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующие недвижими имоти, принадлежащи на Аг. Ивановъ отъ с. Г. Дѣбникъ за закъснели данъци на сума 94 лева 61 ст. по испълнителния листъ № 2727, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

Имотътъ е собственъ на дѣлъника